

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

31. De admirabili & iucunda visione B. Tagionis Episcopi in Basilica SS.
Apostolorum Petri & Pauli Romæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

LIBER VIII.

94

stulat cum seruo nequam & otioso, quod pecuniam suam non dedisset ad vsuram.

De inuentione librorum Moraliū B. Gregorij Magni. Habetur in principio operum D. Gregor. De admirabili & incunda visione B. Tagionis Episcopi in basilica sanctorum Apostolorum Petri & Pauli Romæ.

CAP. XXXI.

Beatuſ Gregorius Papa librum beati Iob, petente ſancto Leandro Hiſpalenſi Epicoſco, expoſuit, ſicut in prologo Moraliū patenter videri poteſt, & ei expoſitū tradidit. Illeque expoſitum eum in Hiſpaniam ad ſedem Hiſpalenſem detulit. Hiſpalenſis autem ciuitas vulgari nomine Sybilia vocatur, & eſt Metropolis Hiſpaniæ, Decedente ergo beato Leandro, ſanctus Iſidorus, germanus eius, doctor præcipuus, loco eius factus eſt Archiepiſcopus. Poſt cuius deceſſum, libri Moraliū, quos beatus Leander attulerat, ita per negligentiam perdiſi ſunt, vt in tota Hiſpania non inuenirentur. Poſt aliquot ergo annos Cynediſindus rex Hiſpaniæ concilium triginta Epicoſporum in vrbe Toletana cōgregauit, vbi quærimonia facta de amiſſione Moraliū, vnanimi conſilio Epicoſporum, præſatus rex Tagionem Cæſarauguſtanū Epicoſpum Romanam miſit cum epicoſolis ad Papam, pro quærendis eiſdem libris. Erat enim Tagio Epicoſpus diuinæ ſcripturæ amator ſeruentiſſimus.

R r 4 Venit

Venit ergò Romam, presentatisque regalibus
 epistolis & muneribus, cum de die in diem vi-
 deret petitionem suam à Papa differri, quasi
 præ multitudine aliorum librorum, illi quos
 quærebat, non possent in archiuo sedis Apo-
 stolice reperiri, ad vltimum postulauit, vt sal-
 tem sibi licentia daretur, vna nocte integra in
 Ecclesia beati Petri vigilandi & orandi. Qua
 accepta, cum enixius obsecraret Deum, vt iam
 iamque sui itineris effectus prosperaretur, ec-
 ce circa mediam noctem in ipso orationis fe-
 uore persistens, vidit totam Ecclesiam im-
 menso lumine repleti. Deinde prospicit ma-
 gnam reuerendorum virorum, niueis vesti-
 bus indutorum, multitudinem, ianuam Ec-
 clesie ingredientem, & decenti ordine binos
 & binos ad altare sancti Petri tendentem.
 Cumque nimio terrore perterritus, de loco
 in quo stabat, se mouere non auderet, ecce vi-
 dit duos ex eis de cœtu illorum egressos ad se
 venientes. Ex quibus vnus dulciter salutans
 eum, percunctatur quis esset, vnde, & cur ve-
 nisset, & cur ea hora ibi vigilaret. Episcopo ve-
 rò ad singula respondente, totamque itineris
 sui & orationis causam referente, is qui adue-
 nerat, digitum protendens: In scrinio, inquit,
 illo quod cernis, continentur libri quos quæ-
 ris. De hoc scrinio videtur loqui ipse D. Gre-
 gor. in prologo 40. homiliarum ad Secundi-
 num, sub finem. Tunc verò Episcopus fiducia
 assum.

assumpta: Obsecro, inquit, mi domine, ut mihi seruo tuo pandere digneris, quæ nam sit illa quam cerno tam præclara virorum processio: Protinus ille respondens: Duo, inquit, illi quos præcedentes, seque inuicem manu inserta vides complectentes, beati Apostoli sunt, Petrus & Paulus. Reliqui verò, quos post eos cernis stantes, ipsi sunt successores eorum, huius Apostolicæ sedis Pontifices. Et eodem ordine, quo eos in episcopatum sunt secuti, etiã nunc eos sequuntur. Et sicut hanc Ecclesiam in vita sua dilexerunt, ita & nunc post obitum diligunt, & frequenter eam inuisere veniunt. Tunc Episcopus: Oro, inquit, mi domine, ut dicas mihi, quisnam tu ipse sis. Ille respondit: Ego sum Gregorius, pro cuius libris tanti itineris laborem sustinui. Ideoque nunc veni, ut tuæ satisfacerem petitioni. Tunc Episcopus inquit, Obsecro Domine mi, (si hic est) mihi dicas, quisnam istorum est beatus pater Augustinus, cuius libros non minus quàm tuos dilexi. Respondit: Beatum Augustinum virum excellentissimum (de quo quaeris) altior à nobis continet locus. Hæc dixit, statimque cum socio qui secum venerat, ad coetum aliorum rediit. Postea vidente episcopo, omnes simul ad altare sancti Petri reuerenter submissis capitibus inclinantes, eodem quo venerant ordine, iannuam Ecclesiæ repetierunt, & cum lumine quod prius viderat, recesserunt.

R r 5

Mane

950 COLLATION. SACRAR.
Mane autem facto, praefatus Episcopus Do-
mino Papae cuncta quae viderat, retulit Sicq;
acceptos & descriptos libros Moralium in Hi-
spaniam reportauit. Hancq; visionem eis de-
inceps praenotari & praescribi instituit.
*Vincenius Beluacensis in speculo historiali, & Lau-
rent. Surius in vitis sanctor. 15. Ianuarij. De san-
cto praefule Bonito, qui orationis causa in Ecclesia
pernoctans, à B. virgine ad sacra operandum inui-
tatur, & ab eadem admirabili veste donatur.*

CAP. XXXII.

SANCTUS Praeful Bonitus Aluernensis, cum
cor suum perfecte dedisset, vt perfecte Ie-
sum & eius matrem diligeret, quadam die
templum beati Michaelis cum turba intrauit,
& in angulo basilicae licet inter multos, soli-
tudinem cordis sibi fecit. Consummatis my-
steriis, quique in sua redierunt, & ipse solus
in latibulo suo remansit: & custodes, ne quis
remansisset, perferuntur sunt Ecclesiam, sed
Dei nutu sancti viri non potuerunt inuenire
latebram, qui obseratis iam Ecclesiae for-
tibus eò securius, quò secretius effudit in ea
animam suam, factusque in agonia prolixius
orans, vidit huiusmodi visionem. Ecce repen-
tè de caelo sonuit quasi vox dulcis cantilenae,
& micantibus luminaribus, limen templi ce-
pit tremere tanquam intrante multitudine.
Adspiciebat vir sanctus, & ecce virgo Maria in-
stabat cum candidato sanctorum angelorum,
& sa-